

Προσδοκογίζονται δέ αι ἔξης ἐκλείψεις.

- » 4]16 ἀπριλίου. — Ὁλική.
- » 27]9 ὁκτωβρίου. — Δακτυλιοειδής.

- » 25]6 ἀπριλίου. — Δακτυλιοειδής.
- » 17]29 σεπτεμβρίου. — Ὁλική.

- » 14]26 μαρτίου. — Μερική.
- » 8]20 αύγουστου. — Μερική.
- » 6]18 σεπτεμβρίου. — Μερική.

- » 1]13 φεβρουαρίου. — Δακτυλιοειδής.
- » 28]9 αύγουστου. — Ὁλική.

1893

Οὐδεμία.

1894

- » 9]21 μαρτίου. — Μερική.
- » 3]15 σεπτεμβρίου. — Μερική.

1895

- » 27]11 μαρτίου. — Ὁλική.
- » 23]4 σεπτεμβρίου. — Ὁλική.

1896

- » 16]28 φεβρουαρίου. — Μερική.
- » 11]23 αύγουστου. — Μερική.

1897

Οὐδεμία.

1898

- » 26]7 οκτωβρίου. — Μερική.
- » 21]3 ιουλίου. — Μερική.
- » 15]27 δεκεμβρίου. — Ὁλική.

1899

- » 11]23 ιουνίου. — Ὁλική.
- » 5]17 δεκεμβρίου. — Μερική.

1900

Οὐδεμία.

Οὕτω δέ αι ἐκλείψεις ἐπανέρχονται κατὰ προσδέγγιστιν μιᾶς ήμέρας κατὰ τὰς ἀντιστοίχους μηνολογίας τῆς περιόδου τῶν 18 ἑτῶν καὶ 11 ήμερῶν, οὐχὶ ὅμως πάντοτε καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς φάσεις, ὥσπερ ἄλλως τε

σημαίνουσι καὶ αἱ προσπημειώθεῖσαι ὑποσημειώσεις τῆς μὴ συμπτώσεως τῶν αὐτῶν ἐκλείψεων ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς περιόδου ὅριζομένας ήμέραις.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σπουδαιοτέραν βαθμηδόν προσδλαμβάνουσιν δύνιν αἱ περὶ φωδογερμανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης διαπραγματεύσεις, δικαίως δ' ὁ εὐρωπαϊκός τύπος τὰ κυριώτερα τῶν ἄρθρων αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑδδομάδα ταύτην ἀφιέρωσεν εἰς τὸ ζήτημα, διπερ κατ' ἐπιφάνειαν μὲν ἔχει οἰκονομικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἔχεταζόμενον ἀποδείκνυται μᾶλλον πολιτικού ἐνδιαφέροντος. Παρὰ τὰς ἐν τῇ διαίτῃ τοῦ Βραδεμβούργου γνωστὰς διακρούξεις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, δύτις μεθ' ὅλον τὸ μετριοπαθὲς τῆς γλώσσεως δὲν πόδυνθον ν' ἀποδύγηται τὴν ἐπανάληψιν τῶν διὰ στόματος τοῦ πρώτου ἀρχιγραμματέως λεγθέντων διτὶ ἡ Γερμανία τὸν Θεόν μόνον καὶ οὐδένα ἔτερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ φοβεῖται. Ἡ Γερμανία παντὶ ἀγωνίζεται οὐθένει νὰ συνάψῃ στενούς ἐμπορικούς πρὸς τὴν Ρωσίαν δεσμοὺς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι συσφίγξεως τῶν πολιτικῶν σχέσεων. Τοὺς συμβούλους τοῦ γερμανοῦ μονάρχου οφέδρα ταράσσει τὸ φάσμα τῆς μεγάλης Ρωσίας, ἔχουστις ὅπισθεν αὐτῆς τὴν ισχυρὰν Γαλλίαν καὶ διὰ τοῦτο μεγάλην παρ' ἐκείνοις πρὸς καλλιέργειαν τῆς φωδογερμανικῆς φιλίας παρατηρεῖται τάσις, συνδαλιζομένη καὶ ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης πάν-

τοτε ψυχρότητος ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν δύο συμμάχων Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, ὃν ἡ πρώτη, συμπαθής φαινομένη τῇ ἀγίᾳ ἔδρᾳ, δυσδερεστεῖ τῇ δευτέρᾳ καὶ ὑποδαλίζει τὸ μῆσος καὶ τὸν ἀγανάκτην τῶν διαδῶν τῆς δούλης Ἰταλίας. Αὐτὸς οὗτος ὁ πρώτην πρωθυπουργός, ὁ χάριν τῆς μεγαλομανίας αὐτοῦ τὴν πολιτικὴν τοῦ μακαρίου Δεπρέτη τραπεῖς ἐν τῇ ἀνανεώσει τῶν συμμαχικῶν τῆς χώρας αὐτοῦ δεσμῶν, ἐν ίδιαιτέραις αὐτοῦ συνδιαλέξεσι δεινῶς τὴν πρὸς τὸν Πάπα φιλοθεούσην τῶν ἐν Βιέννη κατέκρινε καὶ τὸν εἰς τὰς γενομένας τελετὰς ἐπὶ τῷ ιωβηλαίῳ τοῦ ποντίφικος συμμετοχὴν δύο μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς εἰρημένης πόλεως ἔχαρακτήρισεν ὡς εὐλόγον ἀφορμὴν πρὸς διοργάνωσιν σοβαρῶν διαδολῶσεων κατὰ τῆς δυαδικῆς μοναρχίας. Προσδέτη ἡ θυρλούσιμην ἄρνησις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίδου Ἰωσήφ ὥπως παραστῇ εἰς τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων τοῦ ἵταλικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους νέον ἐπιχέει ἔλαιον ἐπὶ τῆς πυρᾶς καὶ βαθύτερον διανοίγει τὴν χαίνουσαν πληγὴν τῆς αὐστρο-ϊταλικῆς μυντικακίας, καίτοι ἡ φήμη δυνατὸν νὰ διαψευσθῇ, ὑπαρχούσης μᾶλιστα χρυσῆς γεφύρας τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίδῳ, τῆς εἰς Ρώμην μεταβάσεως τοῦ συμμάχου Γουλιέλμου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ. Τῇ ἀληθείᾳ ὁ καισαροβασιλεύς, συγοδεύων τὸν σύμ-

μαχον αύτοκράτορα εις Κέρκυραν και εις Κόρινθον επί τοῖς ἑγκανιδις τῆς ἐκεῖ διώρυχος, δύναται νὰ ἐπιστεφθῇ και τὴν Ρώμην, ὅπου μεταβαίνει ἑξάπαντος ὁ Γουλιέλμος, και νὰ ἐπωφεληθῇ οὕτω τὴν περίστασιν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς πρὸ ἐτῶν γενομένης αὐτῷ ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως Οὐλύμερου και ἵκαναποίησιν οὕτω τῆς ἑθνικῆς φιλοτιμίας τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ· και τούτου ὅμως πραγματουμένου, οὐδὲν και πάλιν τὸ καλὸν νὰ ἐπέλθῃ δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ Τρίδεντον και ἡ Τεργέστη ἀποτελοῦσι τὴν Ἀλατίαν και τὴν Λοθαριγγίαν τῆς Ἰταλίας, ἀενάως δὲ συνδαλίζεται διὰ μυστικῶν ἔταιριῶν και λοιπῶν τὸ ἑθνικὸν αἰσθημα τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ καισαροβασιλέως Ἰταλῶν.

Ἄλλα και αὐτὴ ἡ μοναρχία τῶν Ἀγθούργων παρέχει ἐνίστε δείγματα πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας, οὐ μικρὸν βαρύνοντα ἐπὶ τῶν συμμαχικῶν αὐτῆς δεσμῶν και προκαλοῦντα ἐπομένως τὰς ὑπονοίας τῶν ἐν Βερολίνῳ. Ἀπὸ τῆς συνομολογίας τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν οἱ ἐμπορικοὶ κύκλοι τῆς μοναρχίας ἕκιστα ἐπαύσαντο διαμαρτυρόμενοι κατ' αὐτῶν και ἀξιοῦντες εἰμὶ καταγγελίαν αὐτῶν τούλαχιστον τροποποίησιν ἐπὶ μείζονι φιλοδειᾳ τῆς ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ βιομηχανίας και τοῦ ἐμπορίου· τὰς διαμαρτυρίας αὐτῶν ἐπαναλαμβάνουσι νῦν σφόδρατερον κατὰ τὰς ρωδογερμανικὰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις και διαδήματα γίνονται παρὰ τῇ κυβερνήσει ὅπως ἐνεργήσῃ αὐτη τὰ δέοντα ἐν Βερολίνῳ πρὸς ματαιώσιν τῶν ρωδογερμανικῶν συνθηκῶν, ὃν συνέπεια ἀναπόδραστος θεωρεῖται ἡ ἐπὶ μᾶλλον βλάβη τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου. Πρόδοιλον ὅτι πάντα ταῦτα μικρὸν συμβάλλονται εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν δεσμῶν τῶν τριῶν συμμάχων και ἐντεῦθεν ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἐν Βερολίνῳ ὅπως διὰ τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν ἐμπορικῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν δεσμῶν συντελέσθωσιν ἐμμέσως και εἰς τὴν ἐπίτευξιν παραπλοσίου ἀποτελέσματος ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψίην, πρὸς μετρίασιν οὕτως εἰ μὴ πρὸς διοσκερῆ ἀποδόσησιν τοῦ ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ ρωσικοῦ κολοσσοῦ κινδύνου, ὃν φοβερώτερον καθίστηται και ἡ τῇ Ρωσίᾳ σύμπραξις τῆς Γαλλίας. Και ναὶ μὲν δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ ἐνταῦθα ὅτι, τῆς κυβεργήσεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοιοῦτον ἐπιδιωκούσης σκοπόν, ὁ κόμης Καπρίενς ὥφειλε νὰ ἔμπει μᾶλλον ἐπιφυλακτικὸς ἐν ταῖς περὶ Ρωσίας διπλώσειν αὐτοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ κοινοβουλίου και νὰ μὴ ὑποδείξῃ τὸ ἀδύνατον τῆς διὰ διπλωματικῶν μέσων ἀποστολῆσεως τῆς ἐπὶ τὴν Ρωσίαν ἐκστρατείας ἀλλ' ἐὰν βαθύτερον ἔχετασθωσι τὰ πράγματα, δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι αἱ διπλώσεις τοῦ κόμπτος ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ ἐκπτοῦσαι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ζητήματι τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, ἡ δὲ περὶ Ρωσίας ἴδιαιτέρα μνεία πηγάζει ἐκ τοῦ ὅτι τὸ δημόσιο αὐτῆς ἐκπτοεῖ πλέον παντὸς ἐτέρου μέσου τοὺς ἐν Γερμανίᾳ.

Ὕπὸ τὴν ἐποψίην τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἡ Ἀγγλία ἔξακολουθεῖ προκαλοῦσα μείζονα προσοχὴν ἐπὶ τῷ αὔριον ἐν δευτέρᾳ ἀναγνώσει συζητούμενῳ ἰγλανδικῷ νομοσχεδίῳ. Ο κατὰ τούτου πόλεμος τῶν συντηρητικῶν σφόδρατος ἀποβαίνει, ἀπανταχοῦ δὲ τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου συντηρητικοὶ τε και ἐγνωτικοὶ φιλελεύθεροι, τὰ μένεα κατὰ τοῦ κ. Γλάδ-

στωνος και τῶν ὄπαδῶν αὐτοῦ πνέοντες, δραστηρίας ἐργάζονται ὅπως προκαλέσωσι διαδηλώσεις ἔξω τοῦ κοινοβουλίου και ἐπενέγκωσιν οὕτως ἀντιπερισταμόδιον ἐκτὸς αὐτοῦ, καίτοι τὰ μέσα ταῦτα ἕκιστα συντελοῦσιν εἰς τὸ διασπάσαι τὴν ἐν Οὐετερμινστέροη πλειονοψήιαν τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ· ἵδια οἱ διαμαρτυρόμενοι τῆς Οὐλαστέροης και τοῦ Βελδάστη ἐξώθησαν τὴν κατὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου μῆνιν ἅρι τοσούτου βαθμοῦ, ὥστε ὁ κ. Γλάδστων ὑφίσταται ἐν ταῖς εἰκονογραφίαις αὐτοῦ δεινάς πληγάς, ὡςεὶ ὅτο δ Ἰωάννης Ούνσος, σὺν αὐτῷ δὲ ἕκαστας λαμβάνουσι προσθολὰς και οὐκ ὀλίγοι τῶν ὄπαδῶν και φίλων αὐτοῦ και δὲν και συνεργατῶν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἰς οὐδὲν ἀνύουσι και οὔτε ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἐν Οὐλαστέρῃ, ἥτις θὰ παραμεινῃ ὅλως πλατωνικὴ κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα, ὡς ἔμεινε και κατὰ τὸ 1870, ὅτε ἐπῆλθεν ὁ χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας και Πολιτείας, οὗτε οἱ μῆνις και ἡ ἀγανάκτησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ἀναχαιτίσαι τὸν γηραιόν πρωθυπουργὸν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστέψαι τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ διὰ τῆς μεγάλης ἐν Ἱερανδίᾳ μεταρρυθμίσεως και χειραφετήσεως τῆς χώρας ταύτης διὰ προικοδοτήσεως ιδιαιτέρου κοινοβουλίου. Ἐντεῦθεν ἔχαγεται ὅτι σφοδρόταται ἀπὸ τῆς αὔριον ἀναμένονται συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων, περὶ ἀς τοσαύτην ὁ πρωθυπουργὸς τῆς ἀνάστης στρέψει προσοχὴν, ὥστε ἐν δευτέρᾳ τίθησι μοίρα τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν και ἀποφεύγει τὴν σύγκρουσιν πρὸς τὴν Ρωσίαν μὲν ἐν Ἀσίᾳ, και τοι ἐν τῇ ἡπειρῷ ταύτῃ σπουδαῖα διαδραματίζονται γεγονότα, πρὸς τὴν Γαλλίαν δὲ ἐν Ἀφρικῇ, ὅπου η γαλλικὴ φιλοτιμία, καιρίως πληγεῖσα, προσοιωνίζεται οὐκ ὀλίγα τὰ δυσάρεστα τῇ Ἀγγλίᾳ, καιπερ δυναμένη νὰ ὀχυρωθῇ νῦν και ὅπισθεν τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἀδύνατος τυγχάνει η τοῦ καθεστῶτος τροποποίησις, καθ' ὃν ὅραν νέοι φύλαρχοι ἀπὸ τῶν ἔνδον τῆς μάυρης ἡπειρου πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν προελαύνοντες, δικαιοῦσι τὸν μαρκήσιον Σαλιμούρην, εἰπόντα δλλοτε ὅτι ἀδύνατον εἶναι η Ἀφρικὴ νὰ ἔγκαται εἰφθῇ τοῖς Ἀφρικανοῖς, ἐφόσον δὲν ἀποστεῖται ὀλοσχερῶς ὁ κίνδυνος περιπλοκῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸ παναμαϊκὸν σκάνδαλον προσδιαμένει μείζονα σοβαρότητα σύχῃ ὑπὸ τὴν ἐποψίην τῆς τῶν πραγμάτων τάξεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποψίην τῆς ηθικῆς πτώσεως ἀνδρῶν, οἵς ἄλλοτε η μεγάλην ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατία τὰς τύχας αὐτῆς ἐνεπιστέψθη. Αἱ ἐν τῷ κακουργιοδικείῳ Σηκουάνᾳ διεξαγόμεναι ἀνακρίσεις και αἱ καταθέσεις τοῦ πρώτην ὑπουργοῦ κ. Βαΐώ, ὅστις τούλαχιστον ἔσχε τὸν ἱπποτισμὸν τοῦ ἀνομολογῆσαι τὸ Ἑγκλημα και ζητῆσαι συγγνώμην ἀπὸ τῆς ἀδικηθείσης πατρίδος, ἀποκαλύπτουσι τὸ εἰδεχθὲς τοῦ μετὰ πολλῆς τῆς δολιότητος παρασκευασθέντος σκανδάλουν και δικαιώς διεγέρουσι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ γαλλικοῦ δημοσίου πρὸ τῶν ἀποκαλυπτομένων ἀδημητῶν.

Ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ οἱ φυλετικοὶ σπαραγμοὶ ἐξακολουθοῦσι μετά τίνος ὅμως ὑφέσεως ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ τῶν ἀρχῶν τῶν διαφόρων δύμανων, τῇ τεινούσῃ εἰς τὸ συνδιαλλάξαι τὸ διεστότα διὰ τῆς ἕκαστας παρασκευασθέντος σκανδάλουν και δικαιώς διεγέρουσι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑγκληματικοῦ ζητημα προσδιαμένει

σοβαρωτέραν τροπήν, ή δὲ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ κύψῃ τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἀρχικῶς ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτῆς πρόγραμμα ἐπικληπιαστικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ μὲν Ρωσία ἐνισχύει τὰς ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις φρουρὰς καὶ ταῖς ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, δῆτα οἱ Ἀργανοὶ ἀπειλητικὸν τρέπονται πολιτείαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμβαλλουσιν εἰς ἀνησυχίας τοὺς ἐν Λονδίνῳ, ἡ Ἰταλία ἔσακολουθεῖ ἀνησυχοῦσα ἐπὶ τῷ παναμιδικῷ αὐτῆς καὶ προπαρασκευάζεται νὰ ἐστάσῃ μεγαλοπρεπῶς τὴν εἰκοσιπενταετριδα τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς ζεύγους, ἡ Έλλάς προαλείφεται εἰς νέαν βουλευτικὴν πάλην, συγκαλουμένης τῆς βουλῆς εἰς ἔκτακτον σύνοδον πρὸς ἐπιψήφισιν τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων, καὶ ἄγωνίζεται νὰ συνομολογήσῃ τὸ δάνειον, ἡ Σερβία ἔχει τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καθ' ἦς τὸ φιλελεύθερον κόμμα ὑπερισχύει, καὶ τὴν ἄρσην τοῦ διαζυγίου τῶν πρώτων βασιλέων καὶ ἡ Βουλγαρία τὰς ἐκλογάς τῆς μεγάλης Σορδάνις, ἥς τὸ ἔργον δὲν φαίνεται τοδοῦτο εὐχερές μετὰ τὴν ἐν τῷ «Ἐπισήμῳ Μπούντορι» πατρικὴν νουθεσίαν περὶ διατηρησιῶν τῶν διὰ τῆς ὁρθοδοξίας περισσωθεισῶν παγαδόσσεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ο διάδοχος τοῦ Μαυροβουνίου, ἢν Πατέσιος διατρίβων, ἔξι ηγέτευεν ἐν συνδιαλέξει αὐτοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ὁπὲ τοῦ Τσάρου λεγούντα αὐτῷ ἡ γαλλορωσικὴ συμμαχία, ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἐδρεζουμένη καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἔγκεκαραγμένη οὖσα, οὐδεμίαν ἀνέγκην γραπτῆς συνθήκης ἔχει.

Τὸ περὶ κατάπλου μοίρας τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς γαλλικὸν λιμένα ζήτημα ἔσακολουθεῖ προκαλοῦν τὴν γενικὴν προσοχήν, καί τοι οὐδὲν ἔτι δριστικὸν γινώσκεται, παρὰ τὰς περιφρούνεις φύμας, καθ' ἦς ὁ κατάπλους θεωρεῖται βέβαιος καὶ γένεται κατὰ αὔγουστον ἡ σεπτέμβριον ναυαρχοῦντος τοῦ διαδίκου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ TAINÉ.

Καὶ αὐθὶς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν εἰς πένθος βυθίζει ὁ θάνατος, ἀφαρπάσας ἐν τῶν κλειδισμάτων αὐτῆς, τὸν γηγαίδον φιλόσοφον, κριτικὸν καὶ ιστορικὸν Hippolyte-Adolphe Taine, οὗτονος αἱ ποικίλαι καὶ ἐμδριθεῖς ἄμα μελέται καὶ μάλιστα ἐπὶ θεμάτων τῆς αἰσθητικῆς ἐκρίνοντο ὑπὸ πάντων σοφαῖ. Ο Taine ἐγένετο συνεργάτης τῆς Revue des deux Mondes καὶ τῆς Journal des Débats Ἐπιφυλασσόμενοι πλείσταν νὰ γράψωμεν ἐν ἐπομένῳ τεύχει, σημειούμεθα ὅτι ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἐγεννήθη τῇ 9/21 ἀπριλίου 1826 ἐν Vouziers.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς 3 μαρτίου (v. γ.) ἔξελέγησαν οἱ ἐπίτροποι, δπως λάθοςτι γνῶσιν τοῦ ἀπαγγελθησομένου λόγου ὑπὲ τοῦ κ. Lavisson ἐπὶ τῇ διποδογῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὅμιτεση τῇ 4 μαρτίου,

καὶ τῆς ἀπαντήσεως ἡγ. ποιήσει αὐτῷ ὁ τεταγμένος πρὸς διποδογήν τοῦ νέου λιθανάτου κ. Gaston Boissier, πρόεδρος. Οἱ ἐπίτροποι εἰστον οἱ κ. Maxime Du Camp, Legouvé, Alexandre Dumas καὶ ὁ δοκ. d'Audiffret-Pasquier. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἡ Ἀκαδημία ἴσχολήθη περὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἡρογραφίας, ζήτημα ἀπό τίνος ἀπασχολοῦν μεγάλως τοὺς φιλολογικοὺς κώλους τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιφανοῦς κριτικοῦ φιλολόγου Taine ὁ πολὺς Zola φάνεται καὶ αὐθὶς προτιμένος νὰ διποδίλητην διποφηφίστητα κάτοι διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέραν, ἀλλ' αὐτὴν οὐδὲλλον προτίχει τῷ διαφεύκει κριτικῷ φιλολόγῳ Ferdinand Brunetière, ἥγιαστιν ὥμως ἀνὴρ διποδάληος τῆς τὴν διποφηφίστητα κάτοι, διότι πάντες δὲν εἶναι Zola.

— Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μυθιστοριογράφου τούτου ἀναγράφουμεν ὅτι οὗτος ἀποπερατοὶ τὸ νέον αἴτοι μυθιστόρημα ὁ Docteur Pascal, ὥπερ κλείει τὴν σειρὰν τῶν Rougon-Macquart, ἀξέχαρένων ἀπὸ 24 ἑτῶν. Τοῦ συγγραφέως τοῦ Debâcle ἀναβιβάζεται νῦν ἐπὶ τῆς σενητῆς τοῦ Ψαρείου τῶν Παρασίων τὸ Un page d'amour, μετατραπέν εἰς ἔργον τοῦ θεάτρου ὑπὸ τοῦ Samson.

— Μετέβη εἰς Ἀθήνας ὁ πολὺς συγγραφεὺς τῆς Κοσμοπόλεως κ. Paul Bourget.

— Ο François Coppé ἔξεδωκεν ἀρτι τόμον διηγημάτων (Nouvelles) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Longues et Brèves.

— Η Δανικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ πέμψῃ εἰς τὴν «Εκθετιν» τοῦ Σικκαγού γειρόγραφα ἀποδεικνύοντα, ὃς φαίνεται, ὅτι ὁ Χριστούρος Κολόμβος οὐδαμῶς ἔστιν ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ὅστις ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποσταλίσονται ἐπὶ αὐτητοῖς ὅροις ἔοις καὶ ὅτι αἱ Ήνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποζημιώσουσι τὴν Δανίαν δι' ἐκατὸν χιλιάδων τρ. ἐν περιπτώσεις ἀπωλείας κάτων.

— Οἱ πρὸ πολλοῦ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημιῶν τοῦ Βερολίνου, τῆς Γερμανίας, τῆς Λειψίας, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βιέννης συνηῆλθεν ὅπως παρασκευάσσωσι εἰδός τι ἐνώσεως τῶν διαφόρων γερμανικῶν ἐπιστημονικῶν ἑταῖρεών πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν ἐν σπουδαῖοις πράγμασι κοινού ἐνδιαφέροντος. Συνεζητήθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦ δυνατοῦ διεισιδεῖς ἐνώσεως ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ.

— Αρτι ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων τοῦ Βερολίνου ἡριάθη νὰ μεταβιβάσῃ τηλεγράφημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸς λαζήν μέτρων ὑπὲ τῆς ζήτησης συζήτησιν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, διότι ἔχριν τὴν συζήτησιν ἀνήθικον. Συζήτησις περὶ ζήτησης ἡγιθίκος!

— Τῇ 7 δεκεμβρίου παρελθόντος ἐωράτασθη πανηγυρικῶς ἐν Παδούη ἱστορικὸν γεγονός ἀσφορῶν εἰς τὸν Γαλιλαῖον, ἡ τριακοσιετηρίς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ταῦτης τῆς καθηγεσίας ἐν τῷ μαθήματι τῆς φυσικῆς. Τῇ 7 δεκεμβρίου 1592 ὁ μέγας σοφὸς ἀνελάμβανε τὴν καθηγεσίαν καὶ ἀπήγγελε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μάθημα.

— Η γαλλικὴ ἀποστολή, ἡτις ὥρισται ὅπως παρατηρήσῃ τὴν γενησούμενην τῇ 4 ἐποίητος ἀπριλίου ὁδικήν — μερικὴν ὥμως ἐν Κωνσταντινουπόλει — ἔκλεψεν τοῦ ξλίου, ἀ-